

— Тежъкъ животъ ми е отрѣденъ, Господи! Много сж опрѣдѣленитѣ ми 30 години. Намали ги! — захваналъ да се моли волтътъ.

— Господи, земи отъ него и дай на мене! — се обадилъ нетърпеливо изъ кьошето човѣкътъ.

— Добрѣ! давамъ ти, човѣче, 20 години отъ волскитѣ, та ти ставатъ 50, а за тебе, воле, оставатъ само 10. Доволни ли сте?

— Доволни сме — отговорили човѣкътъ и волтътъ.

Волтътъ си отишълъ. — Човѣкътъ пакъ останалъ въ кьошето.

Дошло кучето при Бога.

— Господи! ти ме направи куче въ свѣта. Кажми ми сега, какъ ще живѣя: що ще работя, съ какво ще се храня и колко години ще живѣя?

— Човѣкътъ ще ти бжде господарь. Ще вардишъ: него, кжщата и стоката му. Ще се хранишъ съ коритѣ и коститѣ, които оставатъ на софрата му. Опрѣдѣлямъ ти да живѣшъ 30 години.

— Господи! тежъкъ животъ ми е опрѣдѣленъ! Не мога го жлвѣ 30 години. Намали ми ги Господи! — замолило се кучето.

— Вземи отъ него и дай на мене, Господи! — обадилъ се нетърпеливо пакъ човѣкътъ.

— Давамъ ти 20 години и отъ живота на кучето. Нему оставатъ 10 години, а твоитѣ ставатъ 70.

— Доволни ли сте? — запиталъ Господъ.

Благодарили му и двамата. Кучето си отишло, а човѣкътъ пакъ останалъ въ кьошето,

Най-сетнѣ при Бога дошла маймуната.

— Ти ме направи маймуна въ свѣта, Господи! — Кажми ми сега, какъ ще живѣя: що ще работя, съ какво ще се храня и колко години ще живѣя?